

Guarianthe bowringiana (Veitch) Dressler & W.E. Higgins 2003

HELMIKUU 2005

syn. *Cattleya bowringiana* Veitch 1885

Cattleya skinneri Bateman var. *bowringiana* (Veitch) Kraenzl. 1892

© Teksti ja kuva Oili Pentinsaari

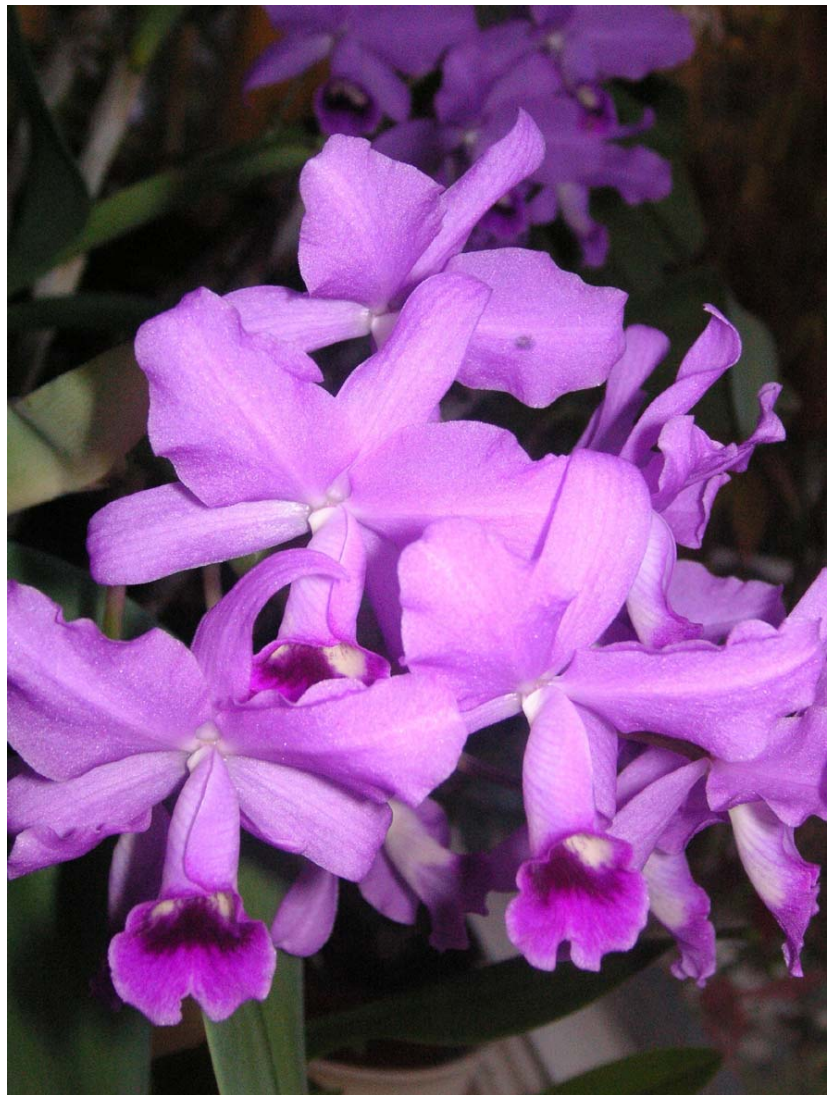
Alkuperä

Laji löydettiin v. 1884 Brittiläisestä Hondurasista (nyk. Belize) ja nimettiin englantilaisen orkideakasvattajan J.C. Bowringin mukaan. V. 1892 se luokiteltiin *Cattleya skinnerin* alalajiksi ja v. 2003 molekyyliutkimusten kehittyttyä se on mm. *C. skinnerin* ja *C. aurantiacan* kanssa siirretty uuteen sukuun *Guarianthe*. *C. skinnerin* on Costan Rican alkuperäisväestön pyhä kukka Guaria Morana.

Tämä kattleija kasvaa luonnossa 200–900 m:n korkeudessa, virtaavan veden läheisillä kallioilla ja valoisissa vuoristometsissä Keski-Amerikan Belizessä, Guatemalassa, San Salvadorissa, Costa Ricassa ja Meksikon eteläosissa. Tällä runsassateisella alueella on ilmankosteus kuivanakin kautena suuri.

Lajikuvaus

Noin 30–50 cm:n pituisten ohuehkojen pseudobulbien päässä on 2–3 paksua lehteä, joiden hiukan vahamainen pinta kertoo, että kasvi on sopeutunut kasvamaan runsaassa valossa. Lehtien välistä kasvaa tupessa oleva kukkavana, johon puhkeaa toistakymmentä lilahtavanpunaista noin 5–7 cm:n levyistä kukkaa. Torvimainen huuli on hiukan tummempi ja syvällä nielussa on valkoista. Kukat kestävät viileähkössä huoneilmassa kolmisen viikkoa ja ovat lähes tuoksuttomat. Kukinta ajoittuu loka-marraskuulle.

Hoito-ohjeet

Isona kasvina *Guarianthe bowringiana* vaatii tukevan kasvualustan: ruukunsirpaleita, pohjalle muutama pikkukivi, lekasoraa, styroksia, isohkoja hiilen- ja kaarnanpalasia. Kasvin juuret ovat yllättävän ohuet, mutta tarrautuvat tiukasti alustaansa, joten muoviruukku on käytännössä parempi kuin saviruukku, joka saattaisi olla myös liian kylmä talvisella ikkunalaudalla.

Uuden kasvun alettua lisätään kastelua ja lannoitusta, ja kesän voimakkaana kasvukautena kasvi saa olla aika

ajoin märkäkin.

Kun pseudobulbit alkavat tuleentua, kastelua vähennetään ja valoa lisätään, kunnes nupputuppien alkaessa kasvaa kastellaan varovasti enemmän. Kukinnan jälkeen kasville pitäisi suoda lepoaika hiukan viileämmässä paikassa ja vähän kuivempana.

Oma kasvini on Kaisaniemen kasvitieteellisestä puutarhasta. Hoidossani se on nyt kolmatta vuotta. Ensimmäisen kesän se oli kuistilla, mutta vuoden 2004 kesän sisällä olohuoneen ikkunalla. Kumpanakin vuonna se on kukkinut runsaasti kahden pseudobulbin voimin. Todella helppo hoidettava – kunhan nyt oppisi nimittämään sitä tuolla uudella nimellä *Guarianthe bowringiana*.
